

09-03-2018

Èxit inqüestionable de la Vaga del 8M

Ahir, a l'uníson en més de 140 països del món, de manera intercontinental, les dones ballàvem juntes la mateixa dansa contra el patriarcat. Ahir va ser un dia històric per a les dones i per la resta de persones que creuen en la igualtat de tots els éssers humans. Ahir vam veure piquets informatius prenent mitjans de transport com el tren o el metre. Irrompent en centres comercials com Primark, Zara, Mango, el Corte Inglés, on les companyes van aconseguir que el públic assistent isquera sense compra i informat dels motius de la vaga. Centres comercials amb els seus logos globals radiants van tancar les seues tendes al pas dels piquets.

Batucades, cacerolades, col·locació de pancartes en totes les ciutats i pobles. Ahir es van engalanar de morat les nostres consciències i les nostres vides. Parlàrem de les nostres raons, cridàrem les nostres consignes contra el patriarcat, contra el capital, contra una individualització dels espais i de les vides. Teleoperadores van deixar de manera massiva els cascos perquè els atengueren els seus caps, netejadores van fer vaga de guants caiguts, redactores, infermeres, cambreres, mestres, ferroviàries, kellys es van absentar dels seus llocs de treball i van seguir sumant-se a la lluita.

No volem més minuts de silenci, ja n'hem tingut prou. No volem llistes de noms, ni pertànyer a una estadística que valore la probabilitat que ens assetgen, agredisquen, violen o maten. No volem silenci per a les justes.

Ahir vam alçar la veu per totes les que no poden, per totes aquelles a qui el patriarcat les té encara emmordassades i cegues, i que per això, no es reconeixen entre les feministes. Per totes les que han caigut, per les invisibles, per les que es van anar, per les que estan i les que vindran.

Ahir el món va ser més just sols pel simple fet que vam prendre la iniciativa. Dones valentes i llibertàries al capdavant de les pancartes, al capdavant de la lluita.

Han canviat les trinxeres després de segles de lluites i el combat es lliura en els carrers a la vista de tots. Cantant, rient, ballant, cridant les nostres veritats.

Amb la veritat descarnada i absoluta de viure cada dia la desigualtat, l'opressió i la por.

Solament algunes empreses, de manera anecdòtica, van comunicar a les seues treballadores que no hi hauria represàlies davant la vaga. En la resta es lliurà una guerra social de xantatges, intents de desmobilització per part dels sindicats majoritaris, sempre de la mà de la patronal. Tota acció genera la seua reacció, la contra resistència al feminisme intenta invisibilitzar la desigualtat amb intents espasmòdics, incoherents i amorals. Es lleven la careta sense escrúpols intentant desmobilitzar a la classe obrera. El seu discurs desmobilitzador ha sigut fins ara que, sent sindicats majoritaris, la nostra Vaga legítima de 24h seria seguida de manera poc representativa. Solament el 33% de la classe treballadora cotitzadora està afiliada a un sindicat i la solidaritat obrera està per sobre de sigles i banderes... Per a CGT la Vaga de 24h va ser una aposta coherent, honesta, justa i necessària.

Tanmateix hui ja és 9 i la lluita continua i els motius que ens van impulsar ahir a parar i a manifestar-nos de manera multitudinària continuen al mateix lloc on estaven però nosaltres NO, ja no tenim por, ens hem adonat del poder de la SORORITAT i de la VALENTIA que portem als nostres cossos de DONA i aquest 8 de març de 2018 farà canviar el món que coneixíem, simplement perquè ens vam atrevir a somiar i desitjar que aquest fora diferent i ens vam posar mà a l'obra.

SENSE NOSALTRES EL MÓN NO FUNCIONA!

VISCA LA LLUITA DE LES DONES TREBALLADORES!

CGT-PV UV